

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۹ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتیم مجلس (په توحید کی)

څلورمه برخه

بزرگوار شیخ (رضی الله تعالی عنه) وړاندی داسی وفرمایل:

وای پرتا! پدی مرحله کی ناست یی اوخلکوته پنداواندرزورکوی، اوپه خنده آورہ کیسو سره دوی سرگرم ساتی! پوه شه چی نه خپله رستگاری اونه هم نورکوم ځای ته رسولی شی. واعظ دبنوونکی په څیردی، او اوریدونکی دماشومانو په څیر، اوبازی گوشه ماشوم پرته له خشونته دکوم شی منلو ته نه حاضریری، یوازی دکوتو په شمارکسان کیدای شی چی دوی پرته له خشونته اودالهی موهبت په واسطه څه ورزده کری، دیری خلک په ظاهره سره داسلام دعوه لری، اودهغوکفرانو په څیردی چی وایی: (أَنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنُحْيِي وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ) - «بل څه نشته، پرته له ژوندانه په دی دنیا کی، مرو اوبیار اوژوندی کیرو، او پرته له روزگارہ بل څه مونږنه وژنی. سوره جاثیه. آیه ۲۴».

دیری له دوی همدا وایی ولی په ظاهری اعمالو سره هغه پتوی البته دغه ډول کسان دقدر اومنزلت خاوندان ندی، اود مچ دوزریشان ارزبنتن نلری، دعقل اوتمییز خاوندان ندی چی وکولای شی خپل سود اوزیان ترمنځ توپیر قابل شی. دعزوجل خدای قول دیوسف علیه السلام په هکله داسی دی: (قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ) - دهرچاسره چی دلایت اوتوحید متاع وموندل شوه، زره به یی خدای لره ځانگری شی، نوربه خلکو ته اوپیر اوپیرودلو اسبابو، عطاومنعی ته پاملرنه ونکری، دحق پر باب به ملازم وی اودهغی په لمنه کی غوریدلی.

وای پرتا! داسلام کمیس دی څیری دی، اودایمان جامی دی نجسی دی، ته لوڅ لغری، باطن دی تیاره اوسینه دی داسلام منلوته تنگه ده، باطن دی رنگ اوظاهر دی آباد دی، اوداعمالو پانه دی تکه توره ده، پوه شه هغه دنیا چی زره دی پری ترلی تیریدونکی ده، اوقبر اوآخرت درته راتلونکی دی. دغفلت له خوبه پاڅه، ځکه ممکنه ده چی همدانن اویا اوس محال راورسیری، اوستا اوستا دهیلو ترمنځ به بیلتون راولی، هغه به داشیان چی زره دی پری ترلی ونه گوری، او هغه څه چی هیرکری دی و، یعنی آخرت، به تاته ورسیری.

له خدایه په غیرودی زره ترلی و، اوله ده پرته امیدکول هوس اونادانی ده، پرته له عزوجل خدایه څوک په گټه اویاتوان رسولوسره ندی قادره، هغه دی چی دهرڅه لپاره یی وسیله گرځولوی ده، دده حکم په اسبابو جاری دی. هرکله که دخدای په حکم عمل وکړ، عمل به دی صحیح وی. اودایمان په پایله کی به داسی لکه له ونی چی پانی رژیږی، ستاتکیه په اسبابوبه همداسی کمه شی، اومسبب ته به ورسیری. موحد له ویالی نهراوله نهږه دریاب ته رسیری، له

فرع څخه اصل، له زوی څخه پلار اوله عبد څخه معبود ، له صنع څخه صانع، له عاجز څخه قادر، له فقر څخه غنی ، له ضعف څخه ځواک، اوله لږ څخه ډیرو ته رسیری.

ولی ډیر له تاسود د اډول ټینگ ایمان درلودونکی نه بولم. هر څوک چی په زړه کی نیاز لری، باید خپل نفس ته د سکوت قبضه ورواچوی، حسن ادب رعایت کړی، اود تقوی او ورع په جامو سمبال شی، چی دغی مقصود ته د حصول سببونه دی، اوحق ته ووصول. پوه شه چی وصول دوه ډوله دی، یو عام وصول او بل خاص وصول، عام وصول د مرگ په وخت رسیری، ولی خاص وصول دمومن زړه دی چی د ژوندانه په وخت اومخکی له مړینی له خدای پاک سره وصل کیږی، اودا دهغو کسانو کاردی چی دنفس سره په مبارزه او په خلکو دنه تکیه کولو اونه اعتماد په پایله کی تر لاسه کیږی، اوهمداسی چی عوام وروسته له مړینی دی وصال ته رسیری، دوی د ژوند په وخت کی دغه مقام تر لاسه کوی. هر چاته چی دامقام حاصل شو دقرب اوانس مقام ته به هم ورسیری، هغه وخت دی چی واصل وایی: **(اَنْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ)** - «خپل اهل او عیال ټول ماته راوری». یوسف علیه السلام کله چی دڅاه له تل اوزندان څخه نجات وموند، اوپه ټولو کړانو یی صبر وکړ، تمکن وموند اویادشاهی ته ورسید. وروبو ته یی وویل: **(اَنْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ)** کله چی دقبض له حاله راووت اودبسط حال ورته حاصل شو، هغه دڅاه اوزندان گنګی په فصاحت اوبلاغت بدله شوه.

(ای قومه) هر څه چی غواړی له خالق څخه یی وغواړی. اولیاء الله خپل ځانونه دحق دقرب په لاره کی فداکړی، اوپوه دی هغه څه چی یی له لاسه ورکړی دهغه څه په پرتله چی تر لاسه کړی یی دی، ناڅیزه اوبی مقدار دی.

حکایت کوی: یوکس دفرده پلورلو په حجره تیر شو، یوه جاریه (وینځه) یی ولیده چی ډیره بڼکلی وه، هغه ته مایل شو اوقادر نه وچی له حجری څخه یی تیر شی، او هغه سری په یوه آس سپورو چی سل دیناره بیه یی درلوده اودسوزرو توره هم ورسره وه اوتور غلام یی هم په رکاب کی روان و، بالاخره برده پلورونکی ته ورغی اودجاریی دبیی پوښتنه یی وکړه، برده فروش ورته ځواب ورکړ: دی جاریی ته علاقمندی؟ ځواب یی ورکړ، هوکی. ورته وویل چی هر څه چی همداسی په لاس کی لری په هغی یی پلورم، هغه سری له آسه را کوز شو اوخپلی جامی یی له تنه وکتلی او برده پلورونکی ته یی وسپارلی اوجاریه یی له ځان سره کړه اودپرخوښ وچی هغه څه چی یی تر لاسه کړل په مقابل کی یی کوم څه ندی ورکړی. پس پوه شه چی ریښتینی عاشق هم دخپل محبوب په مقابل کی، ځان مال او شته ټوله بیی، اودمحبوب مهر اومحبت تر لاسه کوی اوپوهیری چی مغبون (غولول شوی) هم ندی، ځکه دحق له وعدی خبردی چی فرمایلی یی دی: **(وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ)** - «هلته هغه څه چی نفس وغواړی اودیه هم تری گټه واخلی، شتون لری سوره زخرف آیه ۱۷». اوبیا فرمایي: **(أَنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ)** - «لوی خدای دمومنینو ځانونه اومالونه رانیسی، ترڅوی په بدل کی ورته جنت اعطاء کړی. سوره توبه آیه. ۱۱۱».

خپل ځان اوتول تعلقات تسلیم کړه، ترڅو ددی صادقی وعدی مشمول وگرځی. چا وویل چی غواړم ددوی له ډلی اوسم چی دحق دلقاء غوښتونکی دی، ځکه زړه می خبر را کړی چی دخدای دوستانو لره ډیر خلعتونه شته، ددی کار بیه څوده؟ ورته وویل شول: خپل ټول موجودیت ورکړه، له ټولولداڼو اوشهو تونو څخه تیر شه، جنت او هغه څه چی پکی دی تر لاس سری شه اوتولو ته شاه کړه، هغه وخت کولای شی چی دی باب ته داخل شی اوداسی شیان وگوری چی هیڅ سترگی نه وی لیدلی او هیڅ غوږنه وی اوریدلی اودهیچا په زړه کی نه وی تیر شوی. هر چالره چی دغه مقام ثابت شو، دنیا اواخرت یی تر نظریوشان گرځی، په دنیا کی دزړه په سترگو دخدای عظمت گوری اوپه قیامت کی دظا هر په سترگو.

(ای دخدای بنده) **« قُلِ اللَّهُ تَمَّ ذُرْهُمُ »** - (خدای وغواړه او غیر له خدایه لیری کړه». ووايه: **(الَّذِي خَلَقْتَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ)** - «هغه چی پیدا کړی یم لاریشونه می کوی» ای له دنیا لیری شویه، که ددنیا حب دی له زړه ایستلی وی اود آخرت

طالب یی نو ووايه (الَّذِي خَلَقْتَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ) اوته ای دحق مریده، ای چی خدای پاک ته راغب یی اوله غیرو په تیبنته یی ، که دزره له جنته بیزاره دی اودمولطالب یی نو هم ووايه: (الَّذِي خَلَقْتَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ). دلاری له ستونزودحق لاری ته متوسل شه.ای چی ددی لاری دوهلو قصد لری، په کتاب اوستنو عاملو علماوته چی په اعمالوکی یی اخلاص وی، نیردی شه.

(ای دخدای بنده) ددلیل اودلاری دراهنما غلام اوسه، له ده سره په سیراوسفرلارشه، په هغه لارچی هغه روان دی دهغی متابعت وکړه، که بنی اوکینی خواته وی، که وړاندی یا وروسته وی، ځکه په هر حال ته مقصوداوسرمنزل ته رسوی، اوداډه اوسه چی گمراه کوی دی نه، ټول غمونه به دی رفع کړی، ابراهیم خلیل (علیه السلام) یی چی کله منجنيق ته داخل کړچی اورته یی واچوی، ټول ظاهری اسباب اوسایل یی له زره وایستل اوخدای ته متوسل شو،نوځکه اورته خطاب وشو چی (يَا اِبْرَاهِيمُ بَرِّدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ اِبْرَاهِيمُ)-«ای اوره په ابراهیم باندی سور اوسلامت اوسه». اودادهغه توحید اواخلاص برکت وچی ابراهیم (علیه السلام) خدای پاک ته درلود. هرکله که بنده دخدای پروراندی اخلاص پیدا کړی، دده داقس ذات دساتنی په کنف کی قرار نیسی. ابراهیم علیه السلام له ماشومتوبه ترخوانی تل په توکل کی ژوند کړی دی، اودتوکل نتیجه یی هم وکتله. نوهرکله چی دژوندانه په تنگی کی شوی، اوتول ورونه درته وتړل شول، هغه څه چی درته وایم په یاد ولره، زه درسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) له لوری نایب یم، نوځکه زما وینا واوره او عمل پری وکړه.

لویه خدایه، ددندی په دی نیابت کی له تاڅخه عفو اوعنایت غواړم، مایه دغه کارکی چی انبیاو ستاپه لاره کی ترسره کړی، یاری وکړه، دانس اوچن شیطینو اودتولو مخلوقاتو له شره می محفوظ وگرخوه. آمین!

«ربنا آتنا فی الدنيا حسنه و فی الآخرة حسنه و قنا عذاب النار»

نوربیا....